no ticto:ſed ĩ lino terreno celebretur:ſicut corpus
ē dñi ĩ ſyndone mũda ſepultũ:iuxta qḋ ĩ geſtis pō/
tificalib⁹ a b.ſiluestro legim⁹ eē ſtatutũ:quãq̃ꝫ ꝛ h̃
ſignificet ꝙ ille ĩ ſyndone mũda ĩuoluit ieſuꝫ q̃ pu
ra eũ mēte ſuſcepit.Sequit̃:Et po.eũ ĩ mo. qḋ erat
exci.ĩ pe.ꝛ aduol.la.ad oſti.mo. Dicit̃ ꝙ monumē/
tũ dñi dom⁹ rotũda fuit : de ſubiacēte rupe exciſa:
tãte altitudĩs vt hõ rect⁹ exiſtēs vix extēta mãu cul
mē poſſet attigere:ꝛ hꝫ ĩtroitũ ab oriente:cui lapis
magn⁹ ĩuolut⁹ atq̃ꝫ ĩpoſit⁹ ē.ĩ ei⁹ pte aq̃lonarij ipꝫ
ſepulchrũ.i.loc⁹dñici corpis de eadē petra factũ ē:
ſeptē hñs pedes lõgitudĩs:triũ palmorũ menſura a
pauimēto alti⁹ eminēs:q̃.ſ.loc⁹ ñ deſup : ſꝫ a latere
meridiano p totũ pꝫ.vñ corp⁹ ĩferebat̃. Color autē
monumēti ꝛ loculi albo ꝛ rubeo dr̃ eē pmixtus.
HIERO. Sepultura aũt chriſti reſurgim⁹:deſcēſi/
one e⁹ ad ĩferos nos aſcēdim⁹ ad celos.hic ĩuenit̃
mel ĩ ore leonis mortui. THEO. Imitemur aũt ꝛ
nos ioſeph recipiētes chriſti corp⁹ p vnitatē: ꝛ po/
nam⁹ illḋ ĩ monumēto exciſo de petra.i. ĩ aĩa me/
morãte ꝛ ñ obliuiſcēte deũ:illa eni aĩa ex petra ex/
ciſa.i.ex chriſto q̃ ē petra q̃ cõtinet firmitatē. Inuol
uere etiã debem⁹ ipm ĩ ſyndone.i. ĩ corpe puro ſu/
ſcipe. Syndon nãq̃ꝫ ē corp⁹ qḋ ē aĩe ĩdumētũ. De/
cet eni ñ ſolũ pura aĩa corp⁹ chriſti ſuſcipe:ſꝫ ĩ cor/
pore puro. Inuoluere aũt oꝫ:ſꝫ nõ apire: nã ſecretũ
clauſũ ē ꝛ occultũ. Sequit̃: Maria aũt magda.ꝛ
maria ioſeph aſpiciebãt vbi poneret̃. BEDA: In
luca legim⁹ ꝙ ſtabãt noti e⁹ a lõge ꝛ mulieres q̃ ſe/
cute erãt eũ. His g̃ notis ieſu p⁹ depoſitũ e⁹ corpus
ad ſua remeãtib⁹ ſole mulieres q̃ arti⁹ amabãt ſun⁹
ſubſecute qũo poneret̃ reſpicere curabãt:vt ei tēpo
re cõgruo mun⁹ poſſēt deuotiõis offerre. Die autē
paſceues ſãcte mulieres.i.aĩe hũiles idē faciũt:cum
amore ſaluatoris feruētes paſſiõis e⁹ veſtigijs ĩ h̃ ſe
culo quo pparãda ē reqes futura diligēter obſequũ
tur:ꝛ ſi forte valeãt imitari pia curioſitate quo or/
die ſit e⁹ paſſio cõpleta ppendũt. HIERO. Hec
etiã cõgruũt ad populũ iudaicũ ĩ fine credētē:q̃ no
bilitat̃ fide vt abrae ſit fili⁹:deponit deſpationē:ex
pectat regnũ dei. Intrat ad chriſtianos vt baptize/
tur:qḋ ſignificat nomē pilati.i.malleatoris qui do
mat ferreas gētes:vt regat eas in v̄ga ferrea: ꝛ petit
ſacrificiũ qḋ donat̃ penitētib⁹ ĩ fine viaticũ: ꝛ cor/
de mũdo ꝛ peccatis mortuo voluit ĩ vnũ miſericor
die fide ſtabilitũ opculo ſpei p opa charitatis ꝯclu/
dit. Finis.n.pcepti ē charitas:aſpiciētib⁹ a lõge ele
ctis q̃ ſunt ſtele maris:quando ſi fieri poteſt ſcãda
lizabuntur etiam electi.

XVI

Et cũ trãſiſſet ſabbatũ : ma
ria magdalene ꝛ maria Ia
cobi ꝛ ſalome emerunt aro
mata:ut ueniētes ungerēt ieſũ. Et
ualde mane una ſabbatoꝝ ueniunt
ad monumētũ : orto iã ſole . Et di
cebãt ad inuicē: Quis reuoluet no
bis lapidē ab oſtio monumēti ? Et
reſpiciētes uiderũt reuolutũ lapidē.
Erat qppe magn⁹ ualde . Et intro
euntes ĩ monumētũ uiderunt iuue
nē ſedentē ĩ dextris cooptum ſtola
cãdida: ꝛ obſtupuerũt. Qui dicit il
lis: Nolite expaueſcere. Ieſuꝫ q̃ri
tis nazarenũ crucifixũ: ſurrexit nõ
ē hic. Ecce loc⁹ ubi poſuerũt eum.
Sꝫ ite dicite diſcipulis ei⁹ ꝛ petro:
q² p̃cedet uos ĩ galileã. Ibi eũ uide
bitis: ſicut dixit uobis. At ille exeũ
tes fugerũt de monumēto . Inua
ſerat.n.eas tremor ꝛ pauor: ꝛ nemi
ni q̃cq̃ꝫ dixerũt. Timebant eniꝫ.

HIERO. P⁹ ſabbati triſtitiã felix irradiat dies:q̃
pmatũ ĩ dieb⁹ tenet:luce pma ĩ eo luceſcēte: ꝛ dño
ĩ eo cũ triũpho reſurgēte.vñ dr̃: Et cũ trãſiſ.ſab.ma.
magd. ꝛ ma.ia. ꝛ ſa.eme.aro.vt ve.vn.ieſu. GLO.
Religioſe.n.mulieres ſepulto dño cũ liceret opari.
vſq̃ꝫ ad ſolis occaſũ vnguēta pauerũt vt lucas dr̃.
Et q² p̃ ãguſtia tpis ñ poterãt explere:mox tranſacto
ſabbato.i.occidēte ſole vt opãdi licētia redit: feſti/
uerũt emer̃ aromata:ſicͭ marc⁹ dicit h̃:vt venientes
mane vngerēt corp⁹ ieſu.neq̃ꝫ veſpe ſabbati poccu
pãte iã noctis articulo monumētũ adire valuerũt.
vñ Seq̃t̃: Et valde ma.vna.ſab.ve.ad monu.or.iam
ſole. SEVE. Mulieres h̃ loco feminea deuotiōe
diſcurrũt:q̃ ñ vt viuēti fidē:ſꝫ vt mortuo vnguēta õ
ferũt ad ſepulchrũ: ꝛ vt ſepl'to parãt meroris obſeq̃a
ñ vt reſurgēti ppãrat diuiorũ gaudia triũphorũ.
THEO. Nõ.n.magnitudinē atq̃ꝫ dignitatē diui/
nitatis chriſti ſapiũt. Venerũt ãt iuxta ꝯſuetudinē
iudeoꝝ vnger̃ corp⁹ ieſu:vt.ſ.maneret odoriferũ: et
ne hũiditate ſcaturiret.nã aromata vͭtutē hñt deſic
catiuã:hũiditatē corpis abſorbētia.vñ ĩcorruptum
corp⁹ ꝯſuãt. GREG.ĩ ho. Nos ãt ĩ eũ q̃ ē mor
tu⁹ credētes:ſi odore vͭtutũ refecti cũ opiniōe bono
rũ operũ dñm q̃rim⁹:ad monumētũ illi⁹ cũ aroma
tib⁹ venim⁹. Seq̃t̃: Et valde ma. vna ſab.ve.ad mo.
orto iã ſole. AVG.ĩ ꝯ.euã. Qḋ Lucas dicit:val
de diluculo ꝛ Iohēs: Mãe cũ adhuc tenebre eēnt
h̃ itelligit̃ Marc⁹ dicere: Valde mane:oriēte iã ſo
le.i.cũ celũ ab oriētis pte albeſceret: qḋ fit utiq̃ꝫ ſol
oriētis vicinitate. Ei⁹.n. ē ille fulgor q̃ noie auroꝛe
appellari ſolet:iõ ñ repugnat ei q̃ ait: Cũ adhuc te
nebre eēnt. Die q̃ppe ſurgēte alique reliq̃e tenebrarũ
tãto min⁹ ſũt:quãto mag] orit̃ lux: nec accipiēdũ
ē qḋ ait: Valde mãe orto iã ſole.tanquã ſol ipe iã vi
deret̃ ſup t̃rã:ſꝫ de ꝓxio adueniēte ĩ has ptes ſole.i.
ortu ſuo iã celũ illũiare ĩcipiēte. HIERO. Valde
g̃ mãe dicit:qḋ ali⁹ euãgeliſta dicit:diluculo. Dilu
culũ aũt ē int̃ tenebras noctis ꝛ diei claritatē. In
qua ſal⁹ hũani generis ꝓuenit:felici vicinitate ĩ ec
cleſiã declarandã more ſolis qui ꝓrima luce cõſur
gēs roſeã pmittit aurorã : vt grati ĩ pclari ſplēdoris
pparatis ocul' poſſit ĩtueri: qñ tēpus dñice reſurre
ctiõis illuxit: vt tũc laudes chriſti tota caneret ſim

exēplū femīarū eccleſia: qn̄ genꝰ hūanū exēplo ſue reſurrectiōis aiauit: qn̄ vitā ꝑſtitit ⁊ lumē creduli-tatis īfundit. BEDA: Sicut aūt ꝙ valde mane mulieres venerūt ad monumētū: iuxta hiſtoriā ma-gnus feruoꝛ charitatis oſtēditur: ita iuxta ītellectū myſticū nobis dat̄ exemplū vt illuminata facie: di-ſcuſſiſqꝫ vicioꝝ tenebris: odoꝛē bonoꝝ operū dn̄o ⁊ oꝛationū ſuauitatē ſtudeamꝰ offerꝛe. THEO. Sab-bata nāqꝫ dies hebdomade nūcupāt: vna vero dici-tur pma. BEDA: Uel pma ſabbatoꝝ pma dies ē a die ſabbatoꝝ .i. requietōnū q̄ in ſabbatis cuſtodie-bant. Sequit̄: Et di. adin. q̄s re. no. la. ab ho. mo. SEVERI. Obſcuratū erat veſtrū pectꝰ: oculi clau-ſi: ne io patefacti ſepulchri gloriā ꝑus nō videbatis. Sequit̄. n. Et reſpi. vi. re. la. BEDA: Quō lapis ꝑ angelū euolutꝰ ſit: Matheꝰ ſufficienter exponit. Hec reuolutio lapidis myſtice reſeratiōnē ſacramē-toꝝ chriſti q̄ velamie lr̄e legalis tenebant̄ īſinuat: lex eniꝫ lapide ſcripta ē. Sequit̄: Erat q̄p. mag. val. SEVE. Et plꝰ iā magnꝰ merito q̄ꝫ forma: q̄ crea-toris mūdi coꝛpꝰ ⁊ claudere ⁊ opire ſuffic̄. GRE. Mulieres aūt angelos vidēt q̄ cū aromatibꝰ vene-rūt: q2 ille mētes ſupnos ciues aſpiciunt. vn̄ ſequit̄: Et itro. i mo. vi. iuue. ſe. i dex. coop. ſtola. cādi. ⁊ ob-ſtu. THEO. Si mattheꝰ dicit angelū ſedere ſup lapidē: Marcꝰ vero ꝙ mulieres itroeūtes monu-mentū viderūt ſedentē iuuenē: nō mireris: nā queꝫ viderūt paꝰ ſedentē ſup lapidē: ipm etiā ītus in mo-numēto poſtmodū viderūt. AVG. de cō. euāge. Aut itelligamꝰ mattheū tacuiſſe de illo āgelo quē itrātes viderūt: marcū vero de illo queꝫ foꝛis ſup lapidē ſedētē viderūt: vt duos viderit: ⁊ a duobꝰ ſi-gillatim audierīt q̄ dixerūt angeli de ieſu: aut certe itrātes i monumētū i aliq̄ ſepta macerie debemꝰ accipe q̄ cōmunitū locū tūc fuiſſe credibile ē i ali-quo ſpacio ante petrā: q̄ exciſa locꝰ factꝰ fuerat ſe-pulture: vt ipꝫ viderīt i eodē ſpacio ſedētē a dextriſ quē dicit mattheꝰ ſedentē ſup lapidem. THEO. Quidā aūt dicūt ꝙ alie fuerūt mulieres q̄ dicunt̄ a mattheo: alie q̄ a marco: ſꝫ maria magda. ſequebat̄ oēs feruidā feſtinationē habēs ⁊ ardentē affectū. SEVE. Introierūt ergo mulieres ſepulchrum vt cōſepulte chriſto: chriſto cōſurgerēt de ſepulchro. vidēt iuuenē vt cernerēt noſtre reſurrectiōis etatē: q2 neſcit reſurrectio ſenectutem: ⁊ vbi naſci moriqꝫ neſcit: ibi etas nec admittit detrimēta: nec idiget i-cremētis. vn̄ iuuenē nō ſenē: nō infātē: ſꝫ iocūdam etatē viderūt. BEDA: Uiderūt aūt iuuenē ſeden-tē i dextris .i. ad meridianā partē loci illiꝰ vbi poſi-tū erat. coꝛpꝰ enī qō ſupinū iacens: caput habebat ad occaſum: dextrā neceſſe erat habere ad auſtruꝫ. GRE. in home. Quid aūt ꝑ ſiniſtrā: niſi vita pn̄s? Quid vō ꝑ dextrā: niſi vita ꝑpetua deſignat̄? Quia igit̄ redēptoꝛ noſter iā pn̄tis vite coꝛruptionē tran-ſierat: recte angelꝰ q̄ nūciare ꝑhennē eius vitā vene-rat i dextra ſedebat. SEVE. Uidēt etiā iuuenem ſedentē a dextris: q2 reſurrectio recipit nil ſiniſtrū. Uidēt etiā coopertū ſtola cādida. Stola iſta nō ē ex moꝛtali vellere: ſed ex v̄tute vitali ſplēdēs celeſti lumie: nō coloꝛe terꝛeno dicēte ꝓpheta: Amictꝰ lu-mie ſicut veſtimēto. ⁊ de iuſtis: Tūc iuſti fulgebūt ſicut ſol. GRE. i homel. Uel ſtola cādida coopꝰ apparuit q2 feſtiuitatis noſtre gaudia nūciauit. cā-doꝛ eteni veſtis: ſplēdoꝛē noſtre denūciat ſolēnita-tis. HIERO. Ueſtis etiā cādida vera leticia ē ho-ſte depulſo regnoqꝫ adepto: rege pacis q̄ſito ⁊ īuē-to ⁊ nūq̄ꝫ dimiſſo. Hoc igit̄ innuēs: foꝛmā reſurre-ctiōis timētibꝰ moꝛtē oſ̄dit. Qō autē obſtupuerūt i. qō oculꝰ nō vidit: nec auris audiuit: nec i coꝛ ho-mis aſcēdit que prepauit deꝰ diligētibꝰ ſe. Sequit̄ Qui dicit ill̄: no. expa. GRE. i homel. Ac ſi dicat: Paueāt illi q̄ nō amāt aduētū ſupnoꝝ ciuiū. perti-meſcāt q̄ carnalibꝰ deſiderijs pſſi: ad eoꝝ ſocietatē ꝑtingere ſe poſſe deſperāt. vos autē cur ꝑtimeſcitis: q̄ veſtros cōciues videtis? HIERO. Nō eni ē ti-moꝛ i charitate. Quid expaueſcerēt q̄ iuenerūt quē queſierūt. GREGO. i homel. Sꝫ iā qō angelus ſubiūgit audiamꝰ: Jeſum q̄ritis nazarenū. Jeſus la-tino eloq̄o ſalutaris .i. ſaluatoꝛ iterptat̄. at vero tūc multi Jeſus dici poterāt: nec tn̄ ſubſtātialiter ſꝫ nū-cupatiue: id̄ ⁊ locꝰ ſubiūgit̄: vt de quo ieſu dictū ſit manifeſtet̄: nazarenū. Et cām ꝑtinꝰ ſubdit: Cruci-fixū. THEO. Nō eni erubeſcit crucē: i hac nāqꝫ ſalꝰ hominū ē beatoꝝ pncipiū. HIERO. Radix aūt amara crucis euanuit. Flos vite cū fructibꝰ eru-pit .i. q̄ iacuit i moꝛte: ſurrexit i gloꝛia. vn̄ addit: Sur-rexit: nō ē hic. GRE. i homel. Nō ē hic: dr̄ ꝑ pſen-tiā carnis: q̄ tn̄ nuſq̄ꝫ deerat ꝑ pſentiā maieſtatis. THEO. Et q̄ſi. d. Multis certificari de eiꝰ reſurre-ctiōe ſubdit: Ecce locꝰ vbi poſuerūt eū. Propt̄ hoc n. ⁊ reuoluerat lapidē vt locū oſ̄deret. HIERO. Oſ̄ditur aūt īmoꝛtalitas moꝛtalibꝰ ad gratiarū a-ctionē debitā: vt itelligamꝰ q̄d fuerimꝰ: ⁊ ſciamus q̄d futuri erimꝰ. Sequit̄: Sꝫ ite di. diſ. eiꝰ ⁊ pe. q2 ꝑ ce. vos i galileā. Mulieribꝰ dr̄ vt nunciēt apoſto-lis: q2 ꝑ mulierē moꝛs annūciata ē: ꝑ mulierēꝫ vita reſurgēs. Dicit aūt ſpecialiter: Et petro: q2 ſe īdignū iudicauit diſcipulatu: cū ter negauit magiſtrū: ſed peccata p̄terita nō nocēt qn̄ nō placēt. GREG. in homel. Si aūt hūc angelꝰ nō nominatī exprime-ret q̄ magiſtrū negauerat: veire int̄ diſcipulos n̄ au-deret. vocat̄ g̃ ex nomie ne deſparet ex negatiōe. AVG. de cō. euā. Qō aūt dicit: Pꝛe. vos i ga. ibi eū vi. ſi. di. vo. videt̄ h̄ ſonare ꝙ Jeſus nō erat demon-ſtraturꝰ ſe diſcipul̄ pꝰ reſurrectionē niſi in galilea: quā demōſtrationē nūc ipe marcꝰ cōmemoꝛauit. Qō enī dixit: Mane pma ſabbati apparuit marie magdalene. pꝰ h̄ duobꝰ euntibꝰ i villā: factū ē i hie-ruſalē ipo die reſurrectiōis. deide venit ad vltimaꝫ maifeſtationē: quā factā ſcimꝰ i mōte oliueti n̄ lō-ge a hieruſalē. Nunq̄ꝫ igit̄ cōmemoꝛat marcꝰ iple-tū qō ab angelo pnunciatū eē teſtat̄. Mattheꝰ vō nullū aliū locū oīno cōmemoꝛat: vbi diſcipuli pꝰ-q̄ꝫ ſurrexit viderīt dn̄m: niſi i galilea ſm̄ āgeli predi-ctionē. Sꝫ cū nō ſit expſſum qn̄ id futurū eēt: vtruꝫ primū an̄q̄ꝫ alibi ab eis viſus eēt: idqꝫ ipm ꝙ diſci-pulos mattheꝰ dicit iſſe i galileā i mōtē: nō expmit diē nec narrādi oꝛdinē: nō aduerſat̄ q̄dē mattheus narratiōibꝰ ceteroꝝ: ſꝫ dat eis itelligēdi atqꝫ accipi-endi locū. Uerūtn̄ ꝙ dn̄s nō ibi pmū ſe demonſtra-turus erat: ſed i galilea vbi poſtea viſus eſt ſe viden-dum mādauit: q̄uis fidelem facit itētū ad q̄rēdū i quo myſterio dictum itelligat̄. GREG. i homl̄.

Galilea nãq; trãſmigratio iterptaꝛ. iã qppe redem-
ptoꝛ noſter a paſſione ad reſurrectionẽ: a moꝛte ad
vitã trãſmigrauerat: ⁊ nos reſurrectiõis eiꝰ gloꝛiã
poſt leti videbimꝰ: ſi mõ a viciis ad virtutũ celſitu-
dinẽ trãſmigramꝰ. Qui ergo i ſepulchꝛo nunciaꝛ in
trãſmigratione oñditur: q2 is q̃ in moꝛtificatõe car-
nis agnoſciꝛ i trãſmigratiõe mẽtis videtur. HIE-
RO. Breuis ergo ſnĩa i ſyllabis: ſꝫ ingẽs i quãtita-
te ꝓmiſſio. Ibi ẽ gaudij noſtri fõs ⁊ ſalutis eterne
oꝛigo ꝑparata. Ibi cõgregãꝛ diſpſiones ⁊ ſanãꝛ
cõtriti coꝛde. Ibi inq̃t eũ videbitis: ſꝫ nõ ſicut vidi-
ſtis. AVG. de cõ. euã. Significaꝛ etiã q̄ grã chꝛi-
ſti de populo iſrael erat trãſmigratura ad gentes: a
q̃bus apoſtoli nullo mõ ꝑdicãtes ſuſcipienꝛ: niſi eiſ
viã dñs i eoꝝ coꝛdibꝰ ꝑueniẽs ꝑparaſſet. ⁊ hẽ: Pre.
vos i ga. ibi eũ vi. i. ibi mẽbꝛa eiꝰ iuenietis. Seq̃iꝛ:
At ille exeũtes fugierũt de monumẽto. Inuaſerat
eni eas tremoꝛ ⁊ pauoꝛ. THEO. Id ẽ ſtupoꝛ pro
pter viſionẽ angeli ⁊ admirationẽ reſurrectiõis.
SEVERI. Angelꝰ q̃dẽ ſedet i monumẽto: de mo-
numẽto fugiũt mulieres: q2 ille de celeſti ſubſtãtia
ꝯfidit: turbanꝛ iſte de cõditiõe terrena. Supulchꝛ
q̃ moꝛi nõ põt: timere neſcit. mulieres aũt ⁊ de pñti
facto tremũt ⁊ ſepulchꝛũ vt moꝛtales adhuc moꝛ-
taliter expaueſcũt. HIERO. Hoc etiã dꝛ de futu
ra vita i q̃ fugiet doloꝛ ⁊ gemitꝰ. Imitanꝛ. n. mulie
res añ reſurrectionẽ oĩaq; faciũt: poſt reſurrectio-
nẽ fũgiẽtes moꝛtẽ ⁊ pauoꝛẽ. Sequiꝛ: Et ne. quicq;
dix. time. eni. THEO. Aut ꝑpter iudeos: aut tio-
re viſiõis detẽte tacebãt h̃ qḋ audierãt. AVG. de
cõ. euã. Queri aũt põt queadmodũ h̃ dicat marcuſ
cũ dicat mattheꝰ: Et exierũt cito de monumẽto cũ
timoꝛe ⁊ gaudio magno: currẽtes nũciare diſcipuliſ
eiꝰ. niſi itelligamꝰ ipſoꝝ angeloꝝ nemini auſas fu
iſſe aliqḋ dicere. i. rñdere ad ea q̃ ab illis audierant:
aut certe cuſtodibꝰ quos iacẽtes viderũt. nam illõ
gaudiũ qḋ mattheꝰ cõmemoꝛat: nõ repugnat timo
ri de quo marcꝰ dicit: Debuimꝰ. n. vtrũq; i illarũ aĩ
mo factũ itelligere: etiã ſi mattheꝰ de tioꝛe nõ di-
ceret. Cũ vero ⁊ ipſe dicat: Exierũt cito de monumẽ
to cũ tioꝛe ⁊ gaudio magno. nihil ex hac re q̃ſtiõis
remanere ꝑmittit. THEO. Signãter etiã diciꝛ q̄
nemini quicq; dixerũt: q2 mulieribꝰ audire non lo
qui datũ eſt: diſcere non docere.

**Surgẽs aũt ieſuſ: mane ꝑma ſa
bati apparuit ꝑmo marie magdale
ne de qua eiecerat ſeptem demõia.
Illa vadẽſ nũciauit his q cũ eo fue
rãt lugẽtibꝰ ⁊ flentibꝰ. Et illi audiẽ
tes: q2 viueret ⁊ viſus eẽt ab ea: nõ
crediderũt: Pꝰ hec ãt duobꝰ ex hiſ
ambulãtibꝰ oſtẽſꝰ ẽ i alia effigie eũti
bꝰ i villã: ⁊ illi euntes nũciauerunt
ceteris: nec illis crediderunt.**

AVGV. de con. euã. Iã poſt reſurrectionẽ quẽ-
admodũ apparuit dominꝰ cõſiderandũ eſt. Dicit
enim Marcꝰ: Surgẽs autẽ mane prima. ſab. app.
pri. ma. mag. de qua eie. ſeptẽ demonia. BEDA:
Hec apparitio quomodo ⁊ vbi facta ſit: Iohannes
pleniſſime docet. Surrexit autẽ dominꝰ mane de
monumẽto: in quo ſero iam facto erat depoſitꝰ: vt
adimpleretur illud pſalmiſte: Ad veſperã demora-
bitur fletus: ⁊ ad matutinũ leticia. THEO. Vel
aliter quod dicit: Surgens ieſus. ibi puncta. deĩde
dicas: Mane pri. ſab. ap. pꝛimo Marie magda.
GRE. in homel. Ut enim ſampſon media nocte nõ
ſolũ de gaza exijt: ſed etiam poꝛtas tulit: ſic ⁊ redem
ptoꝛ noſter ante lucẽ reſurgẽs nõ ſolũ liber de iſer
no exijt: ſed ipſa etiam iferni clauſtra deſtruxit. De
Maria autẽ hic marcuſ ſeptẽ demonia eiecta fuiſ
ſe teſtaꝛ: ⁊ quid ſeptẽ demonia niſi vniuerſa vicia
ſignificãt: quia eni ſeptẽ diebꝰ omne tempꝰ cõpꝛe
hẽditur: recte ſeptenario numero vniuerſitas figu-
ratur. THEO. Septẽ ergo demonia Maria hēt
que vniuerſis viciis plena fuit. aut ſeptẽ demonia
ſeptẽ virtutibus ſpũs cõtrarios dicit: vt ſpiritꝰ ab-
ſq; timoꝛe: abſq; ſapiẽtia: abſq; itellectu: ⁊ queciq;
alia donis ſpiritusſancti opponuntur. HIERO.
Ei autẽ de qua eiecerat ſeptẽ demonia pꝛimo oſtẽ-
ditur: quia meretrices ⁊ publicani pꝛecedent ſyna-
gogã i regnũ dei vt latro pꝛeceſſit apoſtolos. BE
DA: In pꝛĩcipio etiam mulier iductrix culpe viro
fuit: nunc que moꝛtẽ pꝛimo guſtauit: reſurrectionẽ
pꝛimo videt: ne perpetui reatus apud viros oppꝛo-
bꝛium ſuſtineret. ⁊ que viro culpã trãſfuderat: trã
fudit ⁊ gratiã. Nã ſequitur: Illa va. nũ. his qui cũ
eo fu. lu. ⁊ fle. HIERO. Flẽt ⁊ lugent q̃ nondũ
viderũt: ſed non poſt multũ ꝯſolabunꝛ. Bti. n. q̃ lu
gẽt nunc: quoniam ipi conſolabuntur. BEDA:
Recte autẽ hec mulier q̃ leticiã dominice reſurre-
ctionis pꝛima nũciauit: a ſeptẽ demonibꝰ curata eſ
ſe memoꝛaꝛ: ne quiſquã digne penitẽs de admiſſo
rum venia deſperaret: ⁊ vt vbi abundauit peccatũ
ſuperabũdaſſe ⁊ gratia monſtraretur. SEVERI.
Nunciat autẽ Maria: ſed iã nõ femina ſed eccle-
ſiã geſtãs: vt ſupꝛa ſicut femina tacebat: hic in eccle
ſia ⁊ nũciet ⁊ loquaꝛ. Sequiꝛ: At illi au. q2 viue. ⁊
vi. eſſet ab ea: nõ cre. GRE. in homel. Qḋ reſurre
ctionẽ dominicã diſcipuli tarde crediderũt: nõ tam
illoꝝ ifirmitas q̃ꝫ noſtra vt ita dicã firmitas fuit.
Ipſa nãq; reſurrectio illis dubitãtibus ꝑ multa ar
gumẽta mõſtrata ẽ: que dũ nos legentes agnoſci-
mus: quid aliud q̃ꝫ de eoꝝ dubitatiõe ſolidamur.
Sequiꝛ: Poſt hec autẽ du. ex eis am. oſten. eſt in a
lia effi. eun. in vil. AVG. de cõ. euã. De iſtis duo-
bus quoꝝ vnꝰ erat cleophas Lucas totũ narrat:
ſed Marcus hic bꝛeuiter ꝑſtringit. Caſtellũ quip-
pe illud de quo lucas loquitur: non abſurde acci-
pimus etiã villã potuiſſe appellari. ⁊ in codicibus
quidem grecis magis agrũ iuenimus q̃ꝫ villã. Agri
autẽ nomie nõ caſtella tñ: verũ etiã municipia ⁊
colonie ſolẽt vocari extra ciuitatẽ q̃ quaſi caput ⁊
mater eſt ceterarũ. Quod autẽ ait Marcꝰ eũ i a
lia effigie dominũ appariſſe: hoc lucas dicit q̄ eoꝝ
oculi tenebantur: ne agnoſcerẽt eũ. Oculis. n. eoꝝ
acciderat aliq̃d qḋ ita manere ꝑmiſſũ ẽ vſq; ad fra
ctionem panis. SEVERI. Nemo aũt putet ſe ſpecie
ſua reſurrectiõe ſui vultꝰ effigiẽ cõmutaſſe: ſꝫ muta
tur effigies dũ efficiꝛ ex moꝛtali imoꝛtal: vt hꝫ ac

q̄ſiſſe vult⁹ gloriā: nō vult⁹ ſubſtātiā ꝑdidiſſe. Duo
h⁹ aūt viſ⁹ ē qꝛ duob⁹ ꝑplīs .i. gētib⁹ ⁊ iudeis reſur-
rectiōis fides ꝑdicāda mōſtrat̄. Seqꝛ: Et illi ex. nū.
cete. nec il. cre. Qō marc⁹ dicit: Nūciauerunt cete-
ris: nec illis crediderūt. cū Lu. dicat ꝙ iā ide loque
bant̄ vere reſurrexiſſe dn̄z: ⁊ Simōi apparuiſſe: qd
intelligēdū ē niſi aliquos ibi fuiſſe q̄ nollēt credere:
HIERO. Nō. n. de. xi. apoſtol' h̄ dicit: ſ3 de q̄bus-
dā aliis quos ceteros noīat. HIERO. Myſtice
autē intelligit̄ ꝙ fides hic laborat agēſ actiuā vitā: il
lic cōtēplatiua ſecura viſiōe regnat. Hic ꝑ ſpeculum
cōtuemur imaginē: illic facie ad faciē videbim⁹ ve-
ritatē. Unī ābulātib⁹ .i. laborātib⁹ oſtēſus ē ī alia ef
figie ⁊ nūciātib⁹ nō ē creditū: dū ſicut Moyſes vi-
derit ꝙ n̄ ſufficiebat eis q̄ dicit: Ondē mihi temet-
ipm. Solut⁹ enim carnis ſue poſtulat ī vita iſta qō
ſperamus in futura.

¶ Nouiſſime aūt recūbētib⁹ ill' un
deci apparuit: ⁊ exprobrauit icredu
litatē eorū: ⁊ duritiā cordis: qꝛ his
q uiderāt eū reſurrexiſſe n̄ credide
rūt: Et dixit eis: Eūtes ī mundū
uniuerſū: ꝑdicate euāgeliū oī crea
ture: Qui crediderit ⁊ baptizatus
fuerit: ſalu⁹ erit: q uero nō credide
rit condēnabitur. Signa aūt eos q
crediderit. hec ſequent̄: In nomie
meo demonia eijciēt: liguis loquen
tur nouis: ſpētes tollēt. Et ſi mor
tiferū qd biberit: n̄ eis nocebit. Su
per egroſ man⁹ iponēt: ⁊ bn̄ hēbūt.

GLO. Cōplectur⁹ euāgelicā narrationē Mar-
cus nouiſſimā apparitionē qua chriſtus p⁹ reſurre
ctionē diſcipulis apparuit: cōmemorat di. Nouiſſi
me autē recū. illis. xi. appa. GREG. i homel. No-
tandū autē qd lucas ī actib⁹ referat dicēs: Conue-
ſcēs ꝑcepit eiſ ab hieroſolymis ne diſcederēt: ⁊ poſt
pauca: Uidētib⁹ illis eleuat⁹ ē. Comedit. n. ⁊ aſcē-
dit: vt videl3 ꝑ affectū comeſtiōis veritas pateſceret
carnis. vñ ⁊ h̄ dr̄ ꝙ recūbētib⁹ illis nouiſſime appa
ruit. HIERO. Apparuit aūt. xi. ſimul cōgregatis:
vt oēs teſtes ſint ⁊ enarrarēt oībus qō cōiter vide-
rūt ⁊ audierūt. Seqr̄ur: Et expro. icre. illorū ⁊ du.
cor. eorū: qꝛ his q̄ vi. eū re. nō cre. AVG. de cō. euā.
Qō aūt nouiſſime h̄ factū ē: Nouiſſimū q̄ppe il-
lud ē: ꝙ dn̄m ī terra apl'i viderūt: qō factū ē. xl. die
poſt reſurrectionē ei⁹. Nūq̄d nā tūc exprobatur⁹
erat: ꝙ nō crediſſēt eis q̄ eū viderant reſurrexiſſe:
qñ iā ⁊ ipi poſt reſurrectionē totiēs eū viderāt. Re
ſtat igit̄ vt itelligam⁹ nūc marcū breuit̄ cōmemo-
rare voluiſſe: ⁊ iam dixiſſe: Nouiſſime. qꝛ ipo die h̄
nouiſſimū fuit iā icipiēte nocturno tp̄e: poſtea q̄3
diſcipuli de caſtello redierūt ī hieruſalē: ⁊ inuenerūt
ſicut dicit lucas. xi. ⁊ q̄ cū illis erāt colloquētes de
reſurrectiōe dn̄i. S3 erāt ibi vtiq3 nō credētes. His
q̄ ſicut marc⁹ dicit diſcūbētib⁹: ⁊ adhuc ide ſicut di

cit loquētib⁹: ſtetit ī medio eoꝝ domin⁹: ⁊ ait illis:
Pax vobis. ſicut lucas ⁊ iohes dicūt. Uerbis itaq3
dn̄i. q̄ tūc eū locutū eē diſcipl'is lucas iohānesq3 di-
xerūt: iterponit̄ ⁊ illa exprobratio de q̄ marc⁹ h̄ di
cit. S3 hic rurſus mouet: qūo diſcūbētibus. xi. dicit
apparuiſſe marc⁹: ſi illō tp̄s ē diei dn̄ici iā noctiſ in
itio: cū apte iohānes dicat nō cū eis fuiſſe thomā:
quē credim⁹ exiſſe ide anteq̄3 dn̄s ad eos intraret:
poſtea q̄3 illi duo redeūtes de caſtello cū ipis. xi. col
locuti ſūt: ſicut apō lucā iuenit̄. S3 lucas ī ſua nar
ratiōe dat locū: quo poſſit itelligi dū hec loq̄ret̄ ꝑ-
us ide exiſſe thomā: ⁊ poſtea dn̄m itraſſe. Marc⁹
aūt q̄ dicit: Nouiſſime diſcūbētib⁹ illis. xi. apparuit
etiā thomam illic fuiſſe cogit fateri: niſi forte q̄3uis
vno abſente. xi. tn̄ voluit appellare: qꝛ eadē tūc apo
ſtolica ſocietas h̄ nūero nūcupabat̄: anteq̄3 mathias
in locū iude ſubrogaret̄. Aut ſi h̄ durū ē accipe: il-
lud accipiam⁹ p⁹ multas demōſtratiōes ei⁹ eū no-
uiſſime recūbētib⁹. xi. appaꝛuiſſe. i. ipo. xl. die. Et qm̄
iā erat ab eis aſcēſur⁹ ī celū: h̄ eis illo die magis ex-
probrari voluiſſe: qꝛ his q̄ audierāt eū reſurrexiſſe n̄
crediderāt anteq̄3 ipſi eū viderēt: cū vtiq3 p⁹ aſcēſionē
ſuā ꝑdicātibus euāgeliū etiā gētib⁹ q̄ nō viderūt fu
erāt credituꝛe. poſt illā q̄ppe exprobrationē ait idē
marc⁹. Et dixit eis: Euntes ī mūdū vniuer. Et ifra:
Qui vō nō cre. condē. Hoc ḡ ꝑdicaturi: nōne ipi ꝑ
mit⁹ fuerāt obiurgādi q̄ anteq̄3 dn̄m vidiſſēt nō cre-
diderūt eis q̄bus prius apparuiſſet. GREGO. in
homel. Jccirco etiā tūc dn̄s diſcipulos increpauit:
cū corpaliter reliq̄t: vt v̄ba q̄ recedēs diceret: ī corde
audiētiū arti⁹ impſſa remanerēt. HIERO. Expro
brat aūt icredulitatē vt ſuccedat credulitas. Expro
brat duriciā cordis lapidei: vt ſuccedat coꝛ carneū
charitate plenū. GRE. i homel. Increpata igitur
eoꝝ duricia: qd admonēdo dicat audiamus. Seq̄t̄
enī: Eūtes ī mū. vni. ꝑdi. euā. oī crea. Omis creature
noīe ſignat̄ hō. Oīſ. n. creature aliq̄d h3 hō. h3 nāq3
cōe eē cū lapidib⁹: viuere cū arborib⁹: ſētire cū aīali
bus: itelligere cū āgelis. Qi. n. creature ꝑdicat̄ euā-
geliū: cū ſoli homī ꝑdicat̄ qꝛ ille videlicet docet̄: ꝑp
quē ī terra cūcta creata ſūt: ⁊ a quo oīa ꝑ quādā ſi-
militudinē aliena nō ſūt. Pōt etiā oīs creature no
mie oīs natio gētiū deſignari. aū enī dictū fuerat:
In viā gētiū ne abierit]. nūc aūt dr̄ Predicate euā.
omī creature. vt. ſ. ꝑus a iudea apl'oꝝ repulſa ꝑdica
tio: tūc nobis ī adiutoriū fieret: cū hāc illa ad dāna
tiōis ſue teſtioniū ſupbe repuliſſet. THEO. Uel
oī creature. i. credēti ⁊ nō credēti. Sequit̄: Qui cre.
⁊ bap. fu. ſal. erit. Nō. n. ſufficit credere: nā q̄ credit
⁊ nondum eſt baptizatus: ſed cathecuminus non-
dum eſt perfecte ſalutem adeptus. GREGO. in
homel. Fortaſſe aūt vnuſq̄ſq3 apō ſemetipm dicat:
Ego iam credidi: ſaluus ero. verum dicit ſi fidem
operib⁹ teneat. Uera eteni fides eſt que in hoc qō
verbis dicit: operibus nō cōtradicit. Sequit̄: Qui
vero nō cre. condē. BEDA: Quid adhuc hic dice
mus de paruulis q̄ per etatē adhuc credere non va
lent: nā de maiorib⁹ nulla queſtio ē: In eccleſia eñ
ſaluatoris ꝑ alios puuli credūt ſicut ex aliis ea que
illis in baptiſmo peccata remittunt̄ ꝑtraxerūt. Se
quitur: Signa autē eos qui cre. hec ſequen. In no.
meo demo. eijciēt. lin. lo. no. ſerp. tollent. THEO.

Id ē diſpergēt ītellectuales: ſicut illud: Calcabitis
ſup ſerpētes ⁊ ſcorpiões. ītellectualiť ītelligiť. Poſt
aūt ītelligi de ſenſibilib⁹ ſerpētibus: ſicut etiā pau/
lus a vipa nullū habuit nocumentū. Sequiť: Et ſi
morti. quid bi. nō eis no. Multa talia facta ī biſto
riis legim⁹. Multos nāqꝫ venena bibita chriſti mu
nita ſignaculo ledere nō valebant. Sequiť: Super
egros ma. ipo. ⁊ bñ habebūt. GREGO. ī ho. Nū
quid aūt q꞉ iſta ſigna nō facim⁹ minime credim⁹:
Sꝫ hec neceſſaria ī exordio eccleſie fuerūt: vt eni fi
des creſceret credētiū: miraculis fuit nutriēda: q꞉ ⁊
nos cū arbuſta plātam⁹: tādiu eis aquā fundim⁹:
quouſqꝫ ea ī terra ↄualuiſſe videam⁹: at ſi ſemel ra/
dicē fixerit a rigādo ceſſam⁹. Habem⁹ de his ſignis
atqꝫ virtutib⁹ q̄ adhuc ſubtili⁹ cōſiderare debeam⁹
ſancta q̄ppe eccleſia quotidie ſpiritaliter facit: qḋ
tūc p apoſtolos corpaliter faciebat. Nā ſacerdoteſ
ei⁹ cū p exorciſmi gratiā manū credētib⁹ imponūt:
habitare malignos ſpūs in eorū mētibus contradi/
cūt: qḋ aliud faciūt: niſi demonia eiiciūt: Et fideles
quiqꝫ qui iā ſecularia verba derelinquūt: ſancta au
tē myſteria inſonāt: līguis loquūtur nouis: q̄ dum
bonis ſuis exhortatiōib⁹ maliciā de alienis cordi/
bus auferunť: ſerpētes tollūt: ⁊ dū peſtiferas ſuaſi/
ones audiūt: ſed tñ ad opationē prauā mīme ptra/
hunť: mortiferū ē qḋ bibūt: ſed nō eis nocebit: qui
quotiēs ꝓximos ſuos ī bono ope īfirmari conſpi
ciūt: dū exēplo ſue opationis illorū vitā roborant:
ſup egros man⁹ imponūt vt bñ habeāt. Que nimir
miracula tāto maiora ſūt: quāto ſpiritalia: ⁊ quāto
p hec nō corpa: ſed anime ſuſcitanť.

¶ Et dñs quidē ieſus poſtq̄z locu
tus ē eis: aſſūptus ē in celū: ⁊ ſedet
a dextris dei. Illi aūt ꝓfecti p̄dica
uerūt ubiqꝫ: dño coopante: ⁊ ſmo
nē cōfirmāte: ſequentib⁹ ſignis.

HIERO. Dñs ieſus qui de celo deſcēderat ad li/
berandā īfirmitatis noſtre naturā: ipe etiam ſup ce
los aſcēdit. vñ dicit: Et dñs quidē ieſus poſtq̄z lo. ē
eis, aſſ. ē in celū. AVG. de cō. euā. In quo ſatis vi
deť oſtēdere nouiſſimū cū illis ī terra ꝓmiſſum ha/
buiſſe ſermonē: q̄uis nō oīmodo ad id coartari vi
deať. nō eni ait: Poſtq̄z hec locut⁹ ē eis. vñ admit/
tit ſi neceſſitas cogeret: nō illā fuiſſe nouiſſimā lo/
cutionē: ſꝫ ad oīa que cū eis oībus illis dieb⁹ locu/
tus ē poſſe ptinere qḋ dictū ē: Poſtq̄z locut⁹ ē eis.
aſſ. ē in celū. Sed q꞉ ea que ſupra dixim⁹ magis ſua
dēt nouiſſimū diē fuiſſe: ideo poſt ꝓmiſſam locuti/
onē quā marc⁹ cōmemorauit: adiūctis etiam illis
verbis que cōmemorať ī actib⁹ apoſtolor: creden/
dū eſt aſſumptū eē dñm ī celū. GREGO. in ho.
In veteri teſtamēto cognouim⁹ ꝙ helias ſit rapt⁹
in celū. Sed aliud ē ethereū: aliud celū aereū. Celū
quippe aereū terre ē ꝓximū. In celū itaqꝫ aereū he
lias ſubleuat⁹ ē: vt ſecreta quadā regiōe terre repē/
te duceret: vbi ī magna iā carnis ⁊ ſpūs q̄ete viue/
ret quoaduſqꝫ ad finē mūdi redeat: ⁊ mortis debi/
tū ſoluat. Notādū quoqꝫ ē ꝙ helias ī curru legitur
aſcēdiſſe: vt videlicet apte demōſtreť: q꞉ hō purus
adiutorio īdigebat alieno. Redēptor aūt noſter nō
curru: nō angelis ſubleuat⁹ legiť: q꞉ q̄ fecerat oīa
ſup oīa ſua virtute ferebať. Cōſiderandū vero no/
bis ē ꝙ marc⁹ ſubdit: Et ſedet a dextris dei. cū Ste
phan⁹ dicat: Video celos aptos ⁊ filiū hōis ſtan
tem a dextris dei. ſed ſedere iudicātis ē: ſtare vo pu/
gnātis vel adiuuātis. Stephan⁹ ergo ī laboris cer/
tamine poſit⁹ ſtantē vidit quē adiutorē habuit: ſꝫ
hūc poſt aſſūptionē marc⁹ ſedere deſcribit: q꞉ poſt
aſſūptionis ſue gloriā: iudex in fine videbiť. AV/
GV. de ſymbolo: Seſſionē igiť iſtā nō accipiam⁹
quaſi ſit ī humanis mēbris poſit⁹: tāq̄ꝫ pater ſedeat
ī ſiniſtra vt fili⁹ ſedeat a dextris: ſed ipam dextrā in
telligim⁹ poteſtatē quā accepit ille hō a deo: vt ve/
niat iudicatur⁹ q̄ ꝓmo venerat iudicādus. Sedere
eni habitare ītelligiť: quomō dicim⁹ de quocunqꝫ
homine: In illa patria ſedit p tres ānos. Sic ergo
credite habitare chriſtū ī dextra dei patris. Beatus
eni eſt: ⁊ habitat ī beatitudīe que dextra patris vo/
catur. Ibi eni oīs dextra eſt: q꞉ nulla ē ibi miſeria.
Sequiť: Illi autē ꝓfecti p̄di. vbiqꝫ dño coop. ⁊ ſe.
cōfir. ſequē. ſignis. BEDA: Nota ꝙ Marc⁹ euā/
geliſta euāgeliū ſuū q̄to īchoauit tardi⁹: tāto in lō
ginquiora tēpora ſcribēdo porrexit. ab initio enim
euāgelice p̄dicatōis qḋ a iohāne factū ē cepit: ⁊ ad
illud vſqꝫ tēpus narrādo puenit quo apoſtoli idē
euāgeliū verbū p totū orbē ſeminauerūt. GREGO.
in homel. Quid autē ī his cōſiderandū ē niſi ꝙ p̄e
ceptū obediētia: obedientiā vero ſigna ſecuta ſunt.
Preceperat eni dñs: Euntes ī mundū vniuerſum p̄
dicate euāgeliū. ⁊ ī actibus: Eritis mihi teſtes vſqꝫ
ad extremū terre. AVG. de cō. eu. i. Quo autē pa/
cto ab apoſtolis ē p̄dicatio iſta cōpleta: quādo vſ/
qꝫ adhuc ſūt gētes ī q̄bus modo cepit: ⁊ in quibus
nōdū cepit īpleri. Nō vtiqꝫ hoc a dño ſic manda/
tū ē apoſtolis: tanq̄ꝫ ipſi ſoli q̄bus tūc loquebatur
tantū mun⁹ fuerit īpleturi: ſed ſicut eis ſolis videť
dixiſſe: Ecce ego vobiſcū ſum vſqꝫ ad cōſummatio/
nem ſeculi. qḋ tamē cū vniuerſe eccleſie ꝓmiſiſſe q̄
aliis morietibus aliis naſcētibus hic vſqꝫ ī ſeculi cō
ſummationē futura ē quis nō ītelligat: THEO.
Sciendū ē autē ⁊ hic ꝙ ſermo p opera confirmať:
ſicut in apoſtolis tūc opationes cōfirmabāt ſmo/
nem ſequētibus ſigniſ. Fiat autē o chriſte vt noſtri
ſmones quos de virtute dicim⁹ p opera cōfirmen/
tur ⁊ actus: vt tandē ſim⁹ ꝓfecti te cooperāte ī oīb⁹
verbis ⁊ opib⁹: q꞉ te decet ſmonū ⁊ oper gloria.

AMEN.

Feria tertia poſt dominicā In ra. pal.
Erat paſcha azimorum. .xiiii.
Dñica ī ſācto paſcha. Marie magdalene .xvi.
In aſcēſiōe dñi. Recūbētib⁹. xi. vltio
Dñica ſexta p⁹ pēthecoſtē. Cū turba mlta .viii.
Dñica. xi. Exiens ieſus de finibus .vii.
In decollatōe Iohis baptiſte Miſit herodes .vi.
In vigilia ſancti Iacobi apoſtoli.
Acceſſerunt ad ieſum iacobus ⁊ iohan. fi .x.
In ſanctorū cyriaci largi ⁊ ſmaragdi.
Euntes in mundum vniuerſum. .vlti.
In natali ↄfeſſor. Videte vigilate ⁊ orate .xiii.
Feria. iiii. quatuor tēpor ſeptembris.
Reſpondēs vnus de turba. .ix.
Sabbato ꝓmo q̄dragesime. Cū ſero eēt factū .vi.